

Проф. др МИЛОРАД ТЕРЗИЋ, редовни члан АИНС од 2015. године и почасни члан-саветник АИНСЦГ од 2004.године. Рођен је 19.јула 1940. г. у Подгорици.

Грађевински факултет у Београду завршава као први студент генерације на Одсеку за путеве, железнице и аеродрома 1965. г. Војни рок је служио у ШРО у Карловцу, као војни стипендиста, где је постигао најбољи успех у класи.

Примљен је у активну службу у чину поручника, октобра 1966. године.

Упућен је од Грађевинске управе ДСНО у ГП „Планум“ на специјализацију изградње специјалних подземних објеката. Ради као технички руководилац на изградњи тунела Златибор, база у Бихаћу и Приштини. Из "Планума" је упућен у Школу за усавршавање официра Грађевинске службе ЈНА, завршава са

одличним успехом-диплома: специјалиста грађевинарства.

По завршетку Школе, упућен је у Војнограђевинску дирекцију (ВГД) Београд, где је прошао све фазе развоја инжењера: пројектовања специјалних војних објеката, надзора, извођача у режиским комисијама, интегралних група, техничких пријемима и експертизама на специјалним задацима.

У Центру за студију изградње ГУ ДСНО ради на проблематици развоја наставних објеката, издавању техничких упутстава, студија, и уређује часопис Грађевинске службе „Обавештења и коментари“.

Крајем 1974. премештен је у Главну инспекцију народне одбране ГИНО-ВГИ, на дужност инспектора, од 1986. до 1989. и начелника 11. техничких инспекција, организованих у ВГИ-ГИНО. За време рада у ГИНО-ВГИ вршио је инспекцију и контролу скоро целокупног Грађевинског обезбеђења одбране. У периоду од 1974. до 1988. г. извршио је инспекцију на преко 10.000 објеката и 35.000 станова у изградњи, већи број техничких прегледа и експертиза на објектима различите намена, сложености и поверљивости.

За време рада у ГИНО-ВГИ учествовао је у инспекцији и контроли, програмирању, пројектовању, техничким пријемима, обрачуна радова и експертизама на скоро целокупном Грађевинском обезбеђењу одбране, на објектима различитих техничких сложености, специфичности и поверљивости, од средње инвестиционе вредности-складишта деривата разних величина, од „аква“ система до контактних подземних резервоара, наставних објеката, стрелишта, вежбалишта и полигона; војних болница у: Скопљу, Нишу, ВМА, Сарајеву, Пули, Загребу и Мељинама, до сложених подземних објеката, већих попречних профила, разних технолошких функција; заштитних подземних објеката за руковођење оружаним снагама, смештаја и заштите материјалних добара.

Од 1. септембра 1989. до 1. августа 1992. упућен је на рад у Дирекцију за уређење територије Савезног секретаријата народне одбране (ДУТ-ССНО), за Начелника, руководио са седам војно грађевинских установа, за радове у земљи и иностранству, и то: Војни Инжењеринг и Војно-пројектни биро, за све области у грађевинарству; војно грађевинских установа: Београд, Загреб, Сплит-Кумбор, Хаџићи и Краљево. Руководио је реализацијом најсложенијих надземних и подземних објеката и технолошких функција у инжењерској и грађевинској техници, у земљи и Ираку (резиденција Председника).

Био је заменик начелника Управе за цивилну одбрану СМО, Саветник СМО за послове цивилне одбране, Помоћник Начелника ГШ ВЈ, уједно Начелник Сектора за стамбено обезбеђење, Помоћник СМО, уједно Начелник Сектора за Грађевинско урбанистичку делатност (СГУД) са које дужности је пензионисан 3. марта 2000. као генерал-пуковника Војске Југославије. Био је представник СМО и ВЈ у радним телима Владе СРЈ око 5. година, као и повереник Владе у Скупштини СРЈ за одбрану Закона о одбрани, 1993. године.

По задатку Савезног извршног већа руководио је експертизом на утврђивању пресека стања на изградњи аеродрома „Буфарик“ у Алжиру, радови преко 400. милиона УС долара, извођачи радова „СЦТ“ из Љубљане и „Хидроелектра“ из Загреба, (30. дана), током 1988. године.

Одлуком Владе Републике Србије биран је за члана Републичке ревизионе комисије за стручну контролу техничке документације објеката од значаја за Републику 1997, и члана експертског тима за нострификацију пројекта чишћења корита Дунава код Новог Сада 2002/2003.

Решењем Владе Републике Црне Горе биран је за члана Савета за Војнопривредну делатност.

Био је генерални директор „Аероинжењеринга“, власништво Компаније „Браћа Карић“,

Члан и копреседник Комисије за законску регулативу Инжењерске коморе Србије, 2013/2017.г.

Испитивач у комисији за полагање државних испита инжењера и техничара, у Друштву инжењера и техничара Србије и испитивач у комисији при Центру високих војних школа у Београду, за полагање

испита за чин мајора и генерала, одређен наредбом ССНО. Испит за чин мајора грађевинске службе, признаје се као стручни испит у грађевинарству.

Био је председник комисије за стандардизацију из грађевинарства, при Савезном заводу за стандардизацију, председник Савета за стандарде одбране, и Савета за просторно и урбанистичко планирање одбране, при Савезном министарству одбране.

Докторирао је из области техничких наука на тему „Изградња оперативних аеродрома као фактор просторног планирања земље са аспекта одбране“ 22. децембра 1983. на Факултету грађевинских знаности Свеучилишта у Загребу, што представља први и јединствени рад у овој области.

Он је први доктор техничких наука из области: грађевинарства-аеродрома у СФРЈ.

Поред дисертације истиче се монографија „Изградња и одржавање војних аеродрома“, издање ВИЗ 1977. г, обима 7 поглавља са 744 стр., чији је један од три аутора за коју је написао 4 поглавља са прилозима, која представља прво комплетно дело из ове проблематике у нашој не само војној, литератури. Међу значајнија остварења у којима је учествовао спадају: базе у Бихаћу и Приштини, складишта деривата нафте на 15 локација као и реконструкција и изградња војних и цивилних аеродрома на простору СФРЈ, и др.

Професор по позиву на: Архитектонском факултету последипломска настава-Урбанизам и заштита, усклађеност потребама одбране, од школске 1984/85; Школи националне одбране; на Грађевинском факултету у Подгорици за предмет тунели 1992/97. Радио је и као Редовни професор на Факултету за градитељски менаџмент Универзитета Унион у Београду, за предмете: Надзор над изградњом и Управљање изградњом инфраструктуре - 2001, Законска регулатива у грађевинарству - 2004 и Пројектовање конструкција 2007. Био је ментор и коментор за одбрану специјалистичких, магистарских радова и докторских дисертација на ФГЗС у Загребу, Факултету Одбране, Архитектонском и Машинском факултету у Београду.

Као стални судски вештак из грађевинарства, извршио је преко 500 судских вештачења, око 2.000 објеката разних сложености и намене; као експерт-сарадник Економског института извршио је процене фер тржишне вредности већег броја локација (фабрика стакла Панчево, фабрика Делишес Владичин Хан, фабрика тепиха - Ивањица, локације „Нови дом“ Београд, пословна зграда „Прогрес“ улица Кнез Михајлова, итд). Извршио је преко 100 обрачуна о условима, критеријумима и начину остваривања права на конверзију права коришћења у право својине, начину одређивања тржишне вредности земљишта и висини накнаде по основу конверзије у право својине уз накнаду.

Носилац је Повеље Грађевинске управе, посенбан допринос развоју Војнограђевинске инспекције ССНО и Грађевинског обезбеђења Оружаних снага, од 22.12.1989.год,

Изабран за почасног члана саветника Академије инжењерских наука Србије и Црне Горе (АИНС и ЦГ) маја 2004, преведен у дописног члана 2014, а изабран за редовног члана 2015.

Проглашен је за заслужног и почасног члана већег броја струковних организација у земљи и иностранству-

Био је генерални секретар: Савеза инжењера и техничара Југославије (СИТЈ); Савеза друштва за путеве СФРЈ. Главни уредник: часописа (СИТЈ) „Техника“ и сепарата „Менаџмент“; часописа „Обавештења и коментари“ (ГУ ДСНО); члан уређивачког одбора часописа: „Војно дело“, „Пут и саобраћај“, „Цесте и мостови“, као и већег броја монографија и књига, издатих од струковних организација инжењера и техничара.

Као генерални секретар СИТЈ активно је учествовао у раду Иницијативног одбора за формирање ИАЈ (сада АИНС) у складу са Декларацијом VIII конгреса СИТЈ 1997. год., као и на изради нацрта првог Статута Академије и њеној регистрацији код Савезне владе и пружао пуну помоћ и подршку током првих година њеног рада. Председништво АИНС, поводом 20. година од оснивања доделило је Оснивачку повељу свом редовном члану Милораду Терзићу за подршку и активном учешћу у оснивању АИНС, уручена на Свечаној супштини 26. септембра 2018. у Београду

Одликован је са пет одликовања, више медаља и значајних признања.

Руководио је и учествовао на 47 научно-стручних скупова у земљи и иностранству,

Експерт је у тумачењу опште војне и техничке регулативе.

Аутор је већег броја научно-стручних радова, правилника, техничких упутстава, главних пројеката, судских вештачења, процене фер тржишне вредности непокретности, и др.,укупно преко 893.наслова.

Референце укупног стваралаштва Проф.др Милорад Терзић, приказани су у библиографији-референце рада, са преко 893.наслова. Био је делегат Конференције СК у ЈНА трећег сазива (1970-1974) и члан Комитета Сектора позивне ССНО, до распада СКЈ - 1991: председник Месне заједнице (МЗ) „Спортски центар“ и делегат Извршног одбора општинске конференције ССРН Чукарица

Дао је изузетан стручни и научни допринос развоју и унапређењу грађевинске струке, посебно на специјалним објектима од значаја за одбрану земље, чија реализација обухвата више стручних области. Изузетан допринос је дао као главни инспектор одбране за урбанизам и грађевинарство у тумачењу и примени опште и техничке регулативе, постигнуте су огромне уштеде. Ужива велики ауторитет у војним и цивилним структурама и за ову област спада међу водеће експерте у бившој СФРЈ и Србији и Црној Гори.

Ожењен је супругом Љубицом, стоматологом и имају сина Николу и кћер Наташу. .